

Ministerie van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Binnenhof 1a
2513 AA 's-GRAVENHAGE

Postbus 90801
2509 LV Den Haag
Anna van Hannoverstraat 4
Telefoon (070) 333 44 44
Telefax (070) 333 40 33

Uw brief

Ons kenmerk
ABG/GA/02/83023

Onderwerp
Gesubsidieerde arbeid

Datum
9 november 2002

Inleiding

Bij de Regeling van Werkzaamheden in de Tweede Kamer op 29 oktober jl. heeft het kamerlid mevrouw Bussemaker melding gemaakt van de klachten van werkgevers en van organisaties die gebruik maken van gesubsidieerde arbeidskrachten. Zij geeft aan dat de G4 en G26 niet alleen vragen om stopzetting van de bezuinigingen, maar ook suggesties doen voor verbetering. Het kamerlid vraagt hoe de regering denkt om te gaan met deze noodkreten, of overleg is gevoerd met de G26, waar dat toe heeft geleid, en wat sinds de aankondiging van de plannen concreet is gedaan. Tevens maakt zij melding van geluiden over gedwongen ontslagen en wil zij weten wat er aan overleg met de Raad voor Werk en Inkomen loopt in het kader van het Najaarsoverleg over mogelijke andere financieringsvormen van gesubsidieerde arbeid.

Het kamerlid de heer Bruls (CDA) koppelde zijn verzoek om een brief aan dat van mevrouw Bussemaker. Hij heeft vernomen dat in de gemeente Sittard-Geleen zo'n 90 mensen naar de bijstand zullen uitstromen en vraagt een oordeel van de regering hierover.

Gesubsidieerde arbeid

De brief waarnaar kamerlid Bussemaker verwijst is mij bekend. De G26 zijn positief over de voornemens in het SA ten aanzien van een breed inzetbaar reïntegratiebudget, grotere beleidsvrijheid en het schrappen van bepalingen die een belemmering zijn voor de inzet van ID-banen als reïntegratie-instrument.

De G26 zijn negatief over de daling in het volume van de ID-banen en Wiw-dienstbetrekkingen. De G26 stellen dat er sprake is van een macro volumedaling van 25% die leidt tot gedwongen ontslag met gevolgen voor de sociale infrastructuur.

In het Strategisch Akkoord legt het kabinet het accent op reïntegratie. De middelen voor reïntegratie zijn bedoeld om mensen toe te leiden naar regulier werk en niet om mensen vast te houden in gesubsidieerde arbeid. Gebleken is dat de huidige vorm van gesubsidieerde arbeid werkgevers en werknemers te weinig stimuleert om uitstroom naar regulier werk te bewerkstelligen.

De ID-banen en Wiw-dienstbetrekkingen worden niet afgeschaft. Bij de ID-banen gaat het om een volumedaling van 53.500 bezette banen ultimo 2002 naar 45.500 banen ultimo 2003. Bij de Wiw-dienstbetrekkingen gaat het om een daling van ca. 32.000 gemiddeld naar bijna 27.000 gemiddeld in 2003.

De macro volumedaling ID-banen komt neer op 15% in 2003 (van 53.500 naar 45.500). Dit kan door gemeenten worden gerealiseerd door het niet herbezetten van de vrijgevallen banen na uitstroom. Het ligt niet in de lijn der verwachtingen dat uitstroom naar de bijstand zal toenemen als gevolg van ontslag, mits gemeenten tijdig mijn advies in mijn circulaire van 4 september jl. opvolgen over het niet verder bezetten van ID-banen. Deze redenering is uiteraard ook van toepassing op de gemeente Sittard-Geleen.

Tijdens het spoeddebat op 10 september jl. heb ik met u gesproken over een doorrekening van het Strategisch Akkoord door het CPB. Het CPB houdt naast de besparing op ID-banen rekening met een verhoogd beroep op de bijstand. Verder vermeldt het CPB hierover: "circa 30% van de personen die niet meer werkzaam zullen zijn in een gesubsidieerde baan zal zich terugtrekken van de arbeidsmarkt door slechte arbeidsmarktperspectieven en/of onvoldoende motivatie." Deze door het CPB genoemde 30% belandt derhalve niet in de Bijstand.

De inzet van het kabinet is tevens om zoveel mogelijk te voorkomen dat de macro volumedaling ID-banen met 8.000 zou leiden tot een verminderde uitstroom uit de Bijstand. Enerzijds door de optimale inzet van het scholings- en activeringsbudget 2003 van €1,7 miljard. Anderzijds door in overleg met gemeenten en branche-organisaties te komen tot hogere doorstroom uit ID-banen. Beide punten worden hieronder nader toegelicht.

Gemeenten beschikken in 2003 over een scholings- en activeringsbudget van €1,7 miljard. In de voorgaande jaren was sprake van een aanzienlijke onderbenutting (minder dan 70% benutting). Ik ben van mening dat gemeenten door het leveren van extra inspanningen (100% benutting van het budget) uitstroom uit de Bijstand kunnen verhogen.

Vanuit mijn departement is frequent contact met gemeenten en brancheorganisaties, die aandringen op het behoud van het nuttige werk dat met de ID-banen wordt uitgevoerd. Aangezien de Raad voor Werk en Inkomen nog niet met een advies is gekomen, heeft overleg met de RWI nog niet plaatsgevonden

Ik heb het voornemen om de regelgeving ID-banen al in 2003 op alle mogelijke manieren te vereenvoudigen om gemeenten meer ruimte te geven voor creativiteit bij het bewerkstelligen van uitstroom naar ongesubsidieerde banen. Voornemen is om bepalingen weg te nemen die de inzet van de ID-banen als reïntegratieinstrument belemmeren. Zo kan het detacheringverbod vervallen omdat In- en doorstroombanen niet langer als structurele banen worden beschouwd, maar als een tussenstap naar een reguliere baan.

Door budgettering van de middelen en het vervallen van de begrenzing van het aanvangsalaris tot 100% van het wettelijk minimumloon kan de gemeente een eigen afweging maken over de hoogte van de loonkostensubsidie voor de werkgever en de hoogte van het aanvangsalaris van de werknemer.

Met het wegvallen van het vereiste van vergoeding door gemeenten aan de werkgever van minimaal 100% van het wettelijk minimumloon en het vervallen van de verplichting voor de gemeenten de hoogte van de vergoeding voor de werkgever voor volgende jaren te bepalen

bij aanvang van de dienstbetrekking, wordt de onderhandelingsruimte van gemeenten bij het sluiten van nieuwe overeenkomsten vergroot.

Meer doorstroom uit gesubsidieerde arbeid is ook in het belang van huidige werknemers in gesubsidieerde banen. Ik streef ernaar om beweging te krijgen in het zittende bestand gesubsidieerde arbeid. Hiertoe ben ik intensief in gesprek met gemeenten, sectoren, collega's in het kabinet en de sociale partners.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid

(M. Rutte)